

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

از نشریه پیشرو شماره ۴۴

۱۱ جون ۲۰۱۲

نقش رسانه ها، از وابستگی تا بیدار سازی مردم

در این روزها بار دیگر اتهام وابستگی رسانه ها به کشورهای خارجی، از سوی حکومت افغانستان مطرح شده و تصور کلی بر آنست که نیات سوئی در پی این اظهارات نهفته می باشد. حکومت بدون آن که نامی از این رسانه ها ببرد، یا مدارکی از وابستگی آنان ارائه کند، با این روش می خواهد تا منتقدین خود را تحت فشار قرار داده و یا آنان را وادار به سکوت نماید.

رسانه ها به عنوان ابزار تبلیغاتی و آگاهی دهی، جایگاه مهمی را در زندگی مردم کسب کرده است. کشورهای بزرگ جهان بنا به اهمیت و درکی که از این موضوع دارند، سرمایه گذاری های کلانی را روی آن معطوف داشته اند.

کشورهای بزرگ جهان روی اهداف توسعه طلبانه ای که در پیش رو دارند رسانه های بیشماری را در این زمینه تمویل و تقویت نموده و با این وسیله کوشش می کنند هر عمل خود را موجه، مفید و به خیر بشریت تبلیغ نمایند.

در کشور ما که در حدود ۵۰ تلویزیون، ۱۰۰ رادیو ۴۰۰ نشریه و دهها ژانر خبری سایت انترنتی در فعالیت می باشند. این رسانه ها اگر از یکسو مبلغ افکار و اهداف منابع خاص و کشور های معین می باشند، از جانب دیگر نقش مهمی در ارتقای آگاهی مردم از اوضاع جاری کشور و جهان ایفا نموده اند.

رسانه ها را در افغانستان میتوان به سه دسته که در سه جهت عمل می نمایند، تقسیم نمود:

- در ردیف اول رسانه هائی قرار می گیرند که از امکانات خوب مالی بهره مند بوده و اکثراً ناف شان به ناف کشور های بزرگ وابسته می باشد. این رسانه ها با آنکه در پهلوی برنامه های اساسی شان یک تعداد از برنامه ها فرعی مانند برنامه های موسیقی، تفریحی و سرگرم کننده را نیز ارائه می کنند، اما فعالیت اساسی این رسانه ها را عمدتاً تبلیغ به نفع اهداف سیاسی و سلطه جوئی قدرت های بزرگ تشکیل می دهد. این رسانه ها اکثراً از گاه کوه ساخته و واقعیت ها و رویدادهای سیاسی را مطابق اهداف دهنر های شان تبلیغ می کنند.
- دسته دوم این رسانه ها بر مبنای پالیسی کشور های همسایه در افغانستان ایجاد شده و بیشترین تمرکز را برای تحقق اهداف آنان مبدول داشته اند.

ایران بیشترین سرمایه گذاری را روی رسانه ها و فعالیت های فرهنگی معطوف داشته؛ این کشور که در عرصه مداخله نظامی نسبت به پاکستان یک گام عقب می باشد، تلاش می کند تا این کمبود را از طریق به خدمت گرفتن شمار زیادی از رسانه های تصویری و چاپی تلافی نماید.

رسانه های وابسته به ایران را همه مردم ما از ورای پخش برنامه های تلویزیونی و سایر نشرات شان که کاملاً رنگ و بوی ایرانی دارد به خوبی تشخیص می دهند. بیننده های این تلویزیون ها را بیشتر کسانی تشکیل می دهد که مدتی را در ایران مهاجر بوده اند.

رسانه های وابسته به پاکستان و حلقات معین آن. این رسانه ها با آن که نسبت به رسانه های وابسته به ایران کم رنگتر بوده اما در قالب کلمات ضد اشغال و دفاع از مقدسات، زیرکانه در پی تحقق اهداف خاص دونران خود می باشند.

رسانه های وابسته به ایران و پاکستان بیشتر از طریق تنظیم های وابسته به خود تلاش می ورزند تا با استفاده از آب گل آلود افغانستان و دامن مسایل قومی، زبانی، سمتی و مذهبی در کشور ما، منافع خود را تأمین کنند.

• اما در ردیف سوم رسانه هائی قرار می گیرند که هدف شان انعکاس واقعیت های افغانستان و جهان بوده و تلاش می کنند تا مردم را از اتفاقات و تحولات سیاسی آگاه ساخته و توطئه های دشمنان مردم و کشور را به اسرع وقت افشاء نمایند؛ تجاوز و اشغال را محکوم می کنند؛ مداخلات همسایه ها و وابستگی مقامات دولتی و جنگسالاران به آنان را بیان می نمایند؛ بر کاستی ها و فساد نظام حاکم انگشت انتقاد می گذارند. این رسانه به این که تعداد شان انگشت شمار اند، اما از این که مستقلانه و بدون وابستگی عمل می کنند، به مثابه خارچشمی برای نظام و حامیان خارجی اش قرار داشته و دست اندرکاران آنان همواره تحت فشارهای مختلف رنج می کشند.

از آنجائی که دم و دستگاه این نظام با هزار و یک رشته به کشورهای همسایه و بیرونی وابسته بوده و رسانه های وابسته آنان نیز از حمایت بی دریغ شان بهره مند می باشند، بناءً هیچ مقامی جرأت نخواهد کرد تا نامی از اینگونه رسانه ها ببرد. اما همچو اظهارات می تواند زنگ خطری باشد برای رسانه هائی که حد اقل چیزی برای گفتن دارند؛ رسانه هائی که منافع ملی و مردم را هیچ گاه فدای مصلحت های نظام موجود نخواهد کرد، اما نه حامی بیرنی دارند و نه تکیه گاهی در مقامات بالایی دولت.